

Calea spre multumirea si implinirea de sine trece, obligatoriu, pe sub o poarta pe care scrie: "Perfectionare".

Cu fiecare zi, saptamana, luna si an, ar trebui sa putem afirma ca am progresat. In unele privinte progresam, cu totii – capatam mai multa experienta – dar cati pot afirma ca se simt mai puternici, mai buni, mai intelepti, mai fericiti, odata cu trecerea timpului? Se pare ca din ce in ce mai putini, din moment ce sunt mai numerosi cei ce dau semne ca au devenit mai blazati, obositi, plictisiti, satui de probleme.

Cu alte cuvinte, trebuie sa avem curajul de a ne privi cu atentie viata si de a face un diagnostic de etapa: progresam sa regresam?

Calea spre progres poate fi simpla sau anevoioasa, dupa cum ne este si felul de a gandi.

Dar calea spre regres este intotdeauna simpla si, printre altele, o putem recunoaste pentru ca este plina de...scuze.

Citatul acestui articol mi se pare unul extraordinar si reflecta o realitate spectaculoasa: "orice scuza invocata de cineva care se considera mediocru, ar putea fi, dar nu este, invocata de omul de succes." Cu alte cuvinte, probleme pot aparea. Dificultati, lipsuri sau neintelegeri sau orice altceva pot sta in calea amandorura. Dar, in timp de omul de succes cauta solutii si lupta sa depaseasca problema (perfectionandu-se, implicit), cei care merg pe calea minimei rezistente o

vor "lasa balta" sau se vor multumi cu un rezultat oarecare. Suna cunoscut?

In Romania, aproape oriunde ti-ai indrepta privirea, zaresti urmele neplacute lasate de scuze. De la nivel politic si economic pana la familie si grupul de prieteni, mediocritatea lasa semne vizibile. Ne-am cufundat intr-o lume de tip underground unde, la intunericul scuzelor penibile si a unui egoism exacerbant, nu mai percepem realitatea in forma ei autentica. Pentru ca, din pacate, scuzele si explicatiile mai au un efect secundar: deformeaza realitatea! Distorsioneaza, asemeni oglinzilor strambe si, daca te privesti prea mult intr-o asemenea oglinda te poti, vorba dl-lui Plesu, sminti.

Cu astfel de scuze, problemele nu au aparut pentru ca noi am fi incompetenti, lenesi, hipercompetitivi si nu stim sa lucram in echipa, sau pentru ca nu mai stim sa iubim si sa pastram iubirea. Nu. Problemele apar pentru ca "altii sunt de vina", "contextul este nefavorabil", "a fost prea tarziu", "a fost prea devreme", "prea cald", "prea rece", "prea greu"...prea, prea, prea.

Si astfel, viata romanului a devenit obositoare, pentru ca mediocritatea este mai periculoasa si mai consumatoare de energie decat orice efort depus pentru a obtine succesul sau calitatea. O problema costa, pe termen lung, daca nu si scurt, mai mult decat solutia.

De aceea, este imperios necesar sa renuntam la scuze – mai precis, la obiceiul de a ne scuza incompetenta, in orice domeniu sau pe orice nivel s-ar manifesta ea. Sa iesim din starea de amorteala, din obisnuinta de a accepta o viata mediocra, banala si plictisita si sa ne asumam responsabilitatea pentru felul in care traim: fara sa dezvoltam respectul de sine si o cultura a calitatii sau chiar a excelentei, vom ramane o natie de mana a doua, la coada Europei. In conditiile in care Natura Mama ne-a dat o tara in care am putea trai, de ce nu, ca-n Paradis.

Schimbarea o sa vina de la fiecare in parte, pe masura ce ne obisnuim sa devenim impecabili in actiune – adica sa facem doar lucruri de calitate, oriunde si oricand. Abia atunci, reveniti la suprafata si privind lumea la lumina soarelui, vom constata ca am reusit: ne-am depasit limitările, rautatile, fricile si blazarile si am creat o lume a mai buna. O lume in care sa ne bucuram ca traim.

Iar succesul acesta depinde si de tine.

Carmen Todor